

ת"פ 4515/02/13 - מדינת ישראל נגד זיאד סעדה, חוסם קסאס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 4515-02-13 מדינת ישראל נ' סעדה(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כב' השופט ד"ר שאול אבינור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. זיאד סעדה (עציר)
2. חוסם קסאס

הנאשמים

גזר דין (נאשם 1)

א. רקע כללי:

1. נאשם 1 (להלן - הנאשם) הורשע - במסגרת הסדר טיעון ללא הסכמה עונשית - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות בהן הואשם בכתב האישום המתוקן, דהיינו: פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, לפי הוראות סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), גניבה, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקיד, לפי הוראות סעיף 275 לחוק העונשין, והחזקת מכשירי פריצה, לפי הוראות סעיף 409 לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום בתיק דנא (להלן - התיק העיקרי), ביום 31.01.12 בשעה 00:22 או בסמוך לכך התפרץ הנאשם, יחד עם נאשם 2, לבית עסק בתל-אביב (להלן - העסק). הנאשמים הגיעו לעסק ברכב מסוג מיצובישי מ.ר. 21-964-02 (להלן - הרכב), והתפרצו לעסק באמצעות מגזרי מתכת, בהם חתכו את מנעול דלת הגלילה ונכנסו פנימה. הנאשמים גנבו מהעסק סכום כסף שאינו ידוע למאשימה וכן 163 חפיסות סיגריות. לאחר מכן יצאו הנאשמים מהמקום ברכב, לא שעו לבקשות שוטרים לעצור וניסו להימלט מהם, ובכך הפריעו לשוטרים בשעת מילוי תפקידם.
3. במסגרת הסדר הטיעון האמור צירף הנאשם תיק נוסף, שאף בו הודה בעובדות כתב אישום מתוקן (ת.פ. (ראשון-לציון) 27165-03-13; להלן - התיק המצורף הראשון). בכתב האישום המתוקן בתיק זה הואשם הנאשם, בשני אישומים, בעבירות של סחר בסמים מסוכנים לפי הוראות סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים המסוכנים). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם מכר לסוכן משטרת סמוי סמים מסוכנים מסוג קוקאין בשני אירועים שונים כלהלן: ביום 19.11.12 סמים במשקל 0.8261 גרם נטו, בתמורה לסך של 600 ₪, וביום 21.11.12 סמים במשקל 0.8199 גרם נטו, בתמורה לסך של 600 ₪.

עם שחרורו של הנאשם ממאסרו וכן חילוט הרכב, שכזכור שימש את הנאשמים באירוע נשוא התיק העיקרי.

12. בעניין אחרון זה יש להעיר כי במעמד הטיעונים לעונש התייצב בבית המשפט מר שלומי יעקב, אשר העיד בפניו כי הוא בעל הרכב הרשום, וכי הנאשם השתמש ברכב מספר ימים ספורים לצרכי עבודה. בנסיבות אלה ציינה ב"כ המאשימה כי המאשימה תסכים להמרת חילוט הרכב בקנס כספי הולם.

13. ב"כ הנאשם מצידו תיאר את הנסיבות לקולא וטען למתחמי עונש הולמים מתונים בהרבה מאלו להם עתרה ב"כ המאשימה. ב"כ הנאשם הדגיש את מצבו הקשה של הנאשם בתקופת ביצוע העבירות, על רקע התמכרותו לסמים קשים. ואולם, מאז חלפו כבר כשנתיים ימים ויותר, שבמהלכן החליט הנאשם לשנות את דרכיו ולהיגמל באופן עצמאי, ובתקופת מעצרו הוא התנקה באופן מוחלט משימוש בסמים מסוכנים.

14. לשיטת ב"כ הנאשם, עובדות כתב האישום בכל הנוגע לאירוע ההתפרצות הן במדרג הנמוך. איש לא נפגע או הותקף, לא נלמד על סיכון והנזק שנגרם היה מינורי יחסית. לפיכך עתר ב"כ הנאשם למתחם עונש הולם, בתיק העיקרי, בין 4 חודשי מאסר בפועל לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

15. באשר לאישומים שעניינם סחר בסמים מסוכנים הדגיש ב"כ הנאשם כי מדובר בכתב אישום שהוא חלק מ"פרשיית סוכן" וציין כי על נאשמים אחרים באותה פרשה הוטלו, במסגרת הסדרי טיעון, עונשי מאסר מתונים, לרבות במקרה אחד 14 חודשי מאסר תוך הפעלת שלושה מאסרים מותנים בחופף זה לזה. לשיטת ב"כ הנאשם, מטעמים של אחידות בענישה עונשו של הנאשם בגין התיק המצורף הראשון לא צריך לעלות 15 חודשי מאסר. לבסוף, באשר לאישום שעניינו בהחזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

16. לבסוף הדגיש ב"כ הנאשם את מכלול נסיבות העניין - הודאת הנאשם, צירוף התיקים, נטילת האחריות, חלוף הזמן, סיכוי השיקום כמו גם החרטה שהביע הנאשם - ועתר לגזירת עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחמי העונש ההולמים.

17. בדברו האחרון לעונש עתר הנאשם לרחמי בית המשפט. הנאשם נטל אחריות על מעשיו ולא ניסה להטיל את האחריות להם על גורם אחר; וכדבריו:

גם הגיל, גם המצב, אני מבקש סליחה על מה שעשיתי כאילו בשבילי, לא בשביל התביעה, להיפך. יש לי מחלת סכרת, יש לי בעיה ברגל שיכול להיות שיכרתו לי אותה. אני מבקש סליחה ומקווה להמשיך הלאה, אני רק הרסתי לעצמי אף אחד לא הרס לי. אני מבקש עוד פעם שוב סליחה (ר' בפרוטוקול, עמ' 27 שורה 11 ואילך).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם:

18. בהתאם להוראות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

19. באשר לערכים החברתיים המוגנים מקובל עלי טיעון ב"כ המאשימה. יחד עם זאת, באשר למתחמי העונש ההולם, מדובר בעבירות ובאירועים הנדונים חדשות לבקרים בבית משפט זה, שכבר התגבשו בהם מתחמי עונש הולמים מקובלים כאשר נסיבות האירועים דנא אינן מצדיקות סטייה מהם.
20. אציין אפוא כי מתחם העונש ההולם המקובל באירועי התפרצות לבית עסק (התיק העיקרי) הינו בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר; מתחם העונש ההולם המקובל בסחר בסמים מסוכנים מסוג קוקאין, בכמויות קטנות יחסית (מנות בודדות) (התיק המצורף הראשון) הינו בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 14 חודשי מאסר בפועל (לכל אירוע); ומתחם העונש ההולם המקובל בעבירה של החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית (התיק המצורף השני) הינו בין ענישה צופה פני עתיד לבין 4 חודשי מאסר בפועל.

ד. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

21. בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם - למעט מקרים חריגים בהם הוא רשאי לחרוג ממתחם זה, שאין עניינם לכאן - וזאת תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין.
22. באשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:
23. **הרשעות קודמות** - כאמור, לנאשם עבר פלילי מכביד, הכולל 11 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים ואליומות. נתונים אלו הינם בעלי משמעות מהותית, שכן ניתן ללמוד מהם כי עסקינן בנאשם החוזר ומבצע עבירות, וכי עונשים שהושתו עליו בעבר - לרבות מאסרים ממושכים בפועל - לא הרתיעו אותו מלשוב לסורו. לא מדובר אפוא במקרה בו מדובר בנאשם העומד בפעם הראשונה בחייו בפני עונש של מאסר בפועל, וכפועל יוצא מכך אין מקום להתחשבות, הננקטת בנסיבות המתאימות, עם מי שעומד לראשונה בפני עונש מאסר.
24. **הודאה ונטילת אחריות** - הנאשם שלפני הודה בעובדות כתבי האישום, נטל אחריות על מעשיו ואף הביע חרטה בדברו האחרון לעונש תוך שהוא חוזר ושב על בקשת סליחה ונטל אחריות על מעשיו. נסיבות אלה יש לזקוף, כמובן, לזכותו של הנאשם.
25. **נסיבותיו האישיות של הנאשם** - הנאשם הינו יליד 1971. נסיבותיו האישיות תוארו בפירוט בתסקיר שירות המבחן, כאמור לעיל. עוד יוזכר, כי לשיטת ב"כ הנאשם העבירות בוצעו על רקע התמכרות לסמים מסוכנים כאשר כיום, בחלוף שנתיים מביצוע העבירות, הנאשם נקי מסמים וסובל ממחלת סכרת קשה אשר יכול ותוביל לכריתת רגלו.

ה. דין והכרעה:

26. כעולה מכל המקובץ, ובהתחשב במכלול נתונים הרלוואנטיים, לרבות עברו הפלילי המכביד של הנאשם מחד גיסא, אך גם הודאתו המלאה ונטילת האחריות מאידך גיסא, יש לגזור את דינו בחלקם האמצעי של מתחמי העונש ההולמים. יחד עם זאת, בנסיבות העניין יש מקום לגזור עונש כולל אחד לכלל האירועים, ובהתחשב במספר האירועים לגזור את עונשו של הנאשם לתקופת מאסר בפועל בת 24 חודשים.

27. באשר לעונשים המותנים, נוכח עברו המכביד של הנאשם אין מקום לסטות, במקרה דנא, מהכלל שלפיו בהיעדר נימוקים מיוחדים יש להפעיל עונש מותנה במצטבר לעונש המאסר המושת על הנאשם; והכל כאמור בהוראות סעיף 58 לחוק העונשין. זאת, למעט המאסרים המותנים שנגזרו על הנאשם באותו גזר דין, אותם יש להפעיל - כמקובל - בחופף האחד למשנהו.
28. באשר לעתירת ב"כ המאשימה לחילוט הרכב, הרי שנוכח עדותו של הבעלים הרשום של הרכב ואי הבהירות בשאלת היקף השליטה שהיתה לנאשם ברכב, לא הונח לפניי בסיס ראיתי הולם להורות על חילוטו של הרכב.

סוף דבר:

29. אשר על כן ונוכח כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
1. 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, החל מיום מעצרו (29.1.13).
2. שני המאסרים המותנים בני 6 ו-12 חודשים, שנגזרו על הנאשם בת.פ. (שלום ת"א) 5084/05 (ר' ע/3), מופעלים בחופף האחד למשנהו ובמצטבר לעונש הנ"ל.
- המאסר המותנה בן 12 חודשים שנגזר על הנאשם בת.פ. (שלום ת"א) 1360/06 (ר' ע/4), מופעל במצטבר לעונש הנ"ל.
- המאסר המותנה בן 8 חודשים שנגזר על הנאשם בת.פ. (שלום ת"א) 18559-12-09 (ר' ע/5), מופעל אף הוא במצטבר לעונש הנ"ל.

בסך הכל ירצה אפוא הנאשם 56 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו (29.1.13).

3. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה נגד הרכוש, למעט עבירה לפי סעיפים 412 ו-413 לחוק העונשין או עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.
4. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.
5. נוכח תקופת המאסר הממושכת שנגזרה על הנאשם, כאמור לעיל, כמו גם נסיבותיו האישיות של הנאשם, איני מוצא מקום להטיל במקרה זה גם עיצומים כספיים; שכן בהתחשב בנסיבות האמורות קרוב לוודאי שלא יהיה בהם אלא כדי להאריך את תקופת מאסרו של הנאשם, ולא זו המטרה של ענישה כלכלית.
6. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים מיום שחרורו מן המאסר.
7. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר לא יעבור הנאשם עבירה מהעבירות המנויות בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.
8. ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

הרכב (מסוג מיצובישי, מ.ר. 21-964-02) יוחזר לבעליו הרשומים, כאמור בהחלטה מיום 2.7.14.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' אלול תשע"ד, 02 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.